

XI. BELASTINGEN

1. Het is belangrijk dat ondernemingen bijdragen aan de overheidsfinanciën van het gastland door het tijdig betalen van de door hen verschuldigde belastingen. In het bijzonder dienen zij de belastingwetten en –regelgeving in alle landen waarin zij actief zijn naar de letter en de geest na te leven. Naleving naar de letter en de geest houdt in dat men de intentie van de wetgeving onderkent en volgt. Het betekent niet dat een onderneming meer dient te betalen dan wettelijk verplicht is op basis van die intentie. Naleving van belastingwetgeving behelst maatregelen om de bevoegde autoriteiten tijdig informatie verschaffen die nodig of juridisch vereist is om de te heffen belasting in verband met hun activiteiten juist vast te stellen en dat zij hun praktijken ter zake van verrekenprijzen aanpassen aan het "arm's length"-principe".
2. Ondernemingen behoren toezicht op en naleving van belastingwetgeving als belangrijke elementen van hun controle- en bredere risicobeheerssystemen te behandelen. In het bijzonder dienen bestuursraden beheersstrategieën voor risico's op het gebied van belastingwetgeving aan te wenden opdat financiële risico's en risico's op het gebied van regelgeving en de goede naam die geassocieerd zijn met belasting volledig worden geïdentificeerd en geëvalueerd.

Toelichting bij Belastingen

- Goed burgerschap voor ondernemingen betekent op het gebied van belastingen dat ondernemingen zich houden aan de letter en de geest van de fiscale wet- en regelgeving in alle landen waarin zij werken, met de autoriteiten samenwerken en deze relevante of juridisch verplichte informatie verschaffen. Een onderneming houdt zich aan de letter en de geest van fiscale wet- en regelgeving indien zij redelijke stappen onderneemt om vast te stellen wat de intentie van de belastingwetgeving is en deze in lijn met die intentie interpreteert in het kader van de gebruikte wetstaal en relevante, recente wetsgeschiedenis. Transacties dienen niet zo gestructureerd te worden zodat zij belastingeffecten hebben die niet in overeenstemming zijn met de onderliggende economische consequenties van de transacties, tenzij er specifieke wetgeving is opgesteld die dat effect bewerkstelligt. In dat geval dient de onderneming in redelijkheid aan te nemen dat de transactie gestructureerd is op een wijze die een belastingeffect op de onderneming heeft die niet in strijd is met de intenties van de wetgeving.
- Naleving van belastingwetgeving omvat ook samenwerking met de belastingautoriteiten en het voorzien van informatie die zij nodig hebben om effectieve en billijke toepassing van de belastingwetgeving te waarborgen. Zulke samenwerking behoort tijdige en volledige beantwoording te omvatten van verzoeken om informatie door competente autoriteiten op basis van onderdelen van een belastingverdrag of overeenkomst over het delen van informatie. Deze verplichting om informatie te verschaffen is echter niet zonder beperkingen. In de *Richtlijnen* wordt met name een verband gelegd tussen de informatie die moet worden gegeven en de relevantie daarvan voor de naleving van de toepasselijke fiscale wetten. Hiermee wordt erkend dat er een evenwicht moet worden gezocht tussen de administratieve last die ondernemingen wordt opgelegd en de noodzaak voor de belastingautoriteiten om tijdig over volledige en juiste informatie te beschikken zodat zij de belastingwetten kunnen toepassen.
- De toewijding van ondernemingen aan samenwerking, transparantie en naleving van belastingwetgeving behoort te worden weerspiegeld in systemen, structuren en beleid voor risicobeheer. Wanneer ondernemingen een juridische bedrijfsstructuur hebben, verkeren bestuursraden in een positie om op meerdere manieren belastingrisico's te overzien. Bestuursraden kunnen bijvoorbeeld proactief gepaste principes voor het belastingbeleid ontwikkelen, evenals dat zij interne controlesystemen op belastinggebied kunnen instellen zodat de handelingen van het management consistent zijn met de inzichten van de bestuursraad op belastinggebied. De raad dient van alle potentiële, materiële belastingrisico's op de hoogte te zijn en verantwoordelijkheid dient te worden toegewezen voor het uitvoeren van interne controlefuncties en rapportage aan de raad op belastinggebied. Een alomvattende strategie voor risicobeheer, die ook belastingrisico's dekt, stelt de onderneming in staat niet

alleen goed ondernemerschap aan de samenleving te tonen, maar ook effectief zijn belastingrisico's te beheersen, hetgeen bijdraagt aan het voorkomen van substantiële financiële en regelgeving en reputatie gerelateerde risico's voor de onderneming.

- Het is mogelijk dat een multinationale ondernemingsgroep uitgebreide economische relaties onderhoudt met bedrijven uit dezelfde groep in andere landen. Dergelijke relaties kunnen gevolgen hebben voor de verschuldigde belasting van de betrokken partijen. Daarom hebben de belastingautoriteiten mogelijk informatie van buiten hun land nodig om deze relaties te kunnen beoordelen en te kunnen bepalen hoeveel belasting het lid van de MNO-groep in hun land verschuldigd is. Ook hier geldt weer dat de te verschaffen informatie beperkt is tot wat relevant of wettelijk verplicht is voor de beoordeling van de economische relaties, en dit voor de vaststelling van de correcte belastingschuld van het lid van de MNO-groep. MNO's moeten meewerken aan de mededeling, beschikbaarstelling van deze informatie.
- Verrekenprijzen zijn een bijzonder belangrijk onderwerp in het kader van goed burgerschap voor ondernemingen en belastingen. De enorme toename van de wereldwijde handel en rechtstreekse grensoverschrijdende investeringen (en de belangrijke rol die MNO's daarin spelen) betekent dat verrekenprijzen nu een belangrijk bepalend element zijn voor de belastingheffing van de leden van een multinationale ondernemingsgroep, omdat het de verdeling van bases waarop belasting kan worden geheven in de landen waarin de multinationale onderneming actief is materieel beïnvloedt. Het "arm's length" principe, dat is opgenomen in zowel het *OESO Model Belastingverdrag* als in het *VN Modelverdrag inzake Dubbele Belasting tussen Ontwikkelde en Ontwikkelingslanden*, is de internationaal geaccepteerde norm voor het aanpassen van winst tussen aan elkaar verbonden ondernemingen. Toepassing van het "arm's length" principe voorkomt ongewenst schuiven met winsten of verliezen en minimaliseert risico's op dubbele belasting. Zijn juiste toepassing vereist van multinationale ondernemingen dat zij samenwerken met belastingautoriteiten en hen voorzien van alle relevante of wettelijk verplichte informatie in relatie tot de keuze van de methode voor verrekenprijzen die ondernemingen en hun entiteiten toepassen bij hun internationale transacties. Erkend wordt dat het voor zowel multinationale ondernemingen als belastingautoriteiten vaak moeilijk vast te stellen is of gehanteerde verrekenprijzen in afdoende mate het arms' length principe weerspiegelen en dat diens toepassing geen exacte wetenschap is.
- Het Comité inzake Fiscale Aangelegenheden van de OESO werkt onverminderd voort aan de ontwikkeling van aanbevelingen om te waarborgen dat de verrekenprijzen voldoen aan het "arm's length"-principe. Dit heeft geleid tot de publicatie, in 1995, van de *OESO-Richtlijnen inzake Verrekenprijzen voor Multinationale Ondernemingen en Belastingadministraties* (de *OESO-Richtlijnen inzake verrekenprijzen*), die aanleiding gaven tot de *Aanbeveling van de OESO-Raad inzake de Vaststelling van Verrekenprijzen Tussen Verbonden Ondernemingen* (leden van een MNO-groep vallen normaal gesproken onder de definitie van verbonden ondernemingen). De *OESO Richtlijnen inzake Verrekenprijzen* en die *Aanbeveling* worden op continue basis geactualiseerd om veranderingen in de wereldeconomie en ervaringen van belastingdiensten en -betalers die te maken hebben met verrekenprijzen te weerspiegelen. Het "arm's length" principe, zoals het op de verdeling van winst van permanente vestigingen van toepassing is voor het vaststellen van de belastingrechten van een gastland op basis van een belastingverdrag, was onderwerp van een *Aanbeveling van de OESO Raad* die in 2008 werd aangenomen.
- De *OESO-Richtlijnen inzake verrekenprijzen* zijn gericht op de toepassing van het "arms' length"-principe voor de vaststelling van de interne verrekenprijzen tussen verbonden ondernemingen. Ze zijn bedoeld om belastingdiensten (van zowel OESO-lidstaten als niet-lidstaten) en multinationale ondernemingen te helpen door wederzijds bevredigende oplossingen voor verrekenprijzgevallen aan te dragen, waarbij conflicten tussen belastingdiensten onderling en tussen belastingdiensten en multinationale ondernemingen zo veel mogelijk worden voorkomen en dure juridische procedures worden vermeden. Multinationale ondernemingen worden aangemoedigd de aanbevelingen in de *OESO Richtlijnen*

inzake verrekenprijzen¹, zoals gewijzigd en aangevuld, op te volgen zodat wordt verzekerd dat hun verrekenprijzen aan het "arms' length"-principe voldoen.

¹ Één onderschrijvend land dat niet lid is van de OESO, Brazilië, past de OESO Richtlijnen inzake Verrekenprijzen niet toe in zijn rechtsgebied en het gebruik van de aanwijzingen in deze Richtlijnen door multinationale ondernemingen voor het vaststellen van hun belastbaar inkomen uit hun activiteiten in dit land is om die reden niet van toepassing met het oog op belastingverplichtingen die volgen uit de wetgeving van dat land. Een ander onderschrijvend land dat niet lid van de OESO is, Argentinië, wijst er op dat het gebruik van de OESO Richtlijnen voor Verrekenprijzen niet verplicht is in zijn rechtsgebied.